

Toxopeus in diens streven; CNV, KAB en NVV waren heftig tegen. Omdat de christelijke partijen het niet op een kabinetscrisis durfden te laten aankomen (het alternatief was opnieuw een coalitie met de PvdA), kon Toxopeus zijn beslissing doordrukken. De jarenlange economische groei van ons land daarna maakte dat de vraag naar een rechtvaardige inkomensverdeling voortdurend kon worden ontweken. Pas toen in het begin van de jaren zeventig er een kentering intrad, begon de discussie over een rechtvaardige inkomensverdeling een wat minder vrijblijvend karakter te dragen. Onafwendbaar komt thans op alle politieke partijen, werkgevers- en werknemersbonden de vraag af welke inkomensverdeling men rechtvaardig acht. En waarom.

Ethiek

In 1973 publiceerde de Groningse hoogleraar ethiek dr. P. J. Roscam Abbing zijn studie „*Ethiek van de inkomensverdeling*”, waarin hij zich bezighield met de vraag welke inkomensverschillen gerechtvaardigd zijn en welke niet. Omdat het boek onbetaalbaar dik werd, volgde in 1974 de „*Kleine ethiek van de inkomensverdeling*”, een in deze dagen weer veelvuldig geraadpleegd werkje.

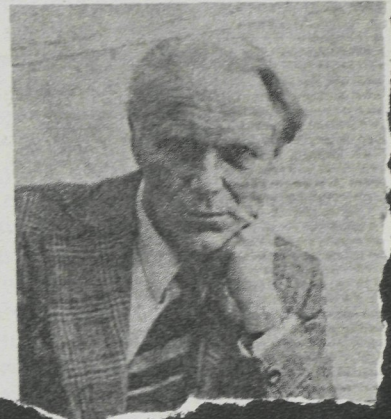
Waar prof. Roscam Abbing staat in de discussie over de ambtenarensalarissen is geen geheim. Samen met zijn collega wijsbegeerte prof. dr. B. Delfgaauw verzamelt hij handtekeningen aan de Groningse Universiteit ter ondersteuning van het A.A.A.-streven. Aan de Universiteitskrant Groningen lieten beide hoogleraren weten dat ze een discussie op gang willen brengen, die wetenschappelijke argumenten als uitgangspunt neemt; „*geen emotionele exclamaties, zoals de laatste tijd weer gebeurt*”. (UK, 20 okt. '77).

Roscam Abbing en Delfgaauw zoeken bijval voor AAA

Komitee wil matiging van salarissen hoge ambtenaren

Rob Meines

Ook aan de Rijksuniversiteit Groningen werkt het Alternatieve Ambtenaren Actiecomité. Het comité, dat algemene matiging en nivellering van ambtenarensalarissen voorstaat (in het bijzonder in de hogere salarisklassen), heeft in Groningen de steun gekregen van voorlopig de hoogleraren P.J. Roscam Abbing (theologie) en B. Delfgaauw (wijsbegeerte), die in hun eigen kring bijval aan het verzamelen zijn en daarnaast proberen in de gehele universiteit Anklang te krijgen. In de situatie waarin ons land momenteel verkeert, zouden de best betaalden in elk geval een stap terug moeten doen in inkomens, en wanneer iedereen iets moet inleveren mag men van de best betaalden iets extra's vragen, denken zij.

Universiteitskrant Groningen 20/10/77

Tot dusver lijkt het dat de discussie het hevigst woedt aan de Universiteit van Amsterdam, waar actievoerders als De Boer en Van den Doel zich weren. Aan de VU bleef het tot dusver bij de verwante oproep van dr. Van Nes, voorzitter van het College van Bestuur. Wel vormt het streven in toenemende mate onderwerp van gesprek. Reeds in april '73 signaleerde VU-Magazine een nivelleringsstreven voor wat betreft de top bij de hoogleraren Wiggers en Oort, los van het pas later opdoemend streven om daarmee werkgelegenheid te scheppen voor werkloze academici. Nadien bleek o.a. de hoogleraar Vlijm prioriteit te geven aan het benoemen van meer medewerkers boven handhaving van het huidige salarisseniveau. En niet zelden gaven hoogleraren VU-Magazine voor wat betreft hun salaris – met verwijzing naar Toxopeus – te kennen „*dat zij zelf daarom in het geheel niet hadden gevraagd*.” De „verworven rechten” ervaren – naar VU-Magazine's indruk – velen meer als van liberale zijde opgedrongen voorrechten, dan als vruchten van harde strijd. Men herinnert zich in het geheel geen strijd. Ongevraagd kreeg men op de giro de vrucht van de „*liberale visie op de arbeidsverhoudingen*”. Een Groningse hoogleraar, die eens minder wenste te verdienen, kreeg te horen, dat zulks niet ging.

De Haagse Post, sterk geïnteresseerd in de discussie die de AAA-actie losmaakte, meende dit streven te moeten localiseren bij de VU, althans bij voormalige VU-studenten die zich eind jaren '50 verenigden in de Essai-groep, aanvankelijk naar aanleiding van de Nieuw-Guinea-problematiek. De nog steeds bestaande bezinningsgroep hield zich naderhand o.a. bezig met ontwikkelingsproblematiek en inkomensverdeling. Zowel Sam Koster als Theo de Boer zijn lid van de groep. Leden waren ook enige tijd Van den Doel en Hoogerwerf.

„*Loopt er een lijn van de Essai-groep naar het AAA? Alleen qua mentaliteit, geeft De Boer toe. Hijzelf en Sam Koster zijn voorzitter van die groep geweest. Ze kwamen vrijwel allemaal uit de gelederen van de Anti-Revolutionaire Partij en vonden later onderdak in PvdA en PPR.*” (H.P. 5-11'77)

De groep wordt door de HP omschreven als „*een progressieve beweging uit confessionele hoek die, niet belast met marxistisch denken, grote belangstelling toonde voor zaken als ontwikkelingshulp en inkomens-herverdeling.*”

